

CHP ve Ulus Boş Göstereni

İçeriği Yazan: [İlker EKİCİ](#) [1] Zaman: Çar, 30/01/2013 - 09:02

90 yıl gerçekten geçti mi diye sormak gerekiyor. CHP 90.yılında yeni fikirlerle kucaklaşıyor. Sosyal demokrasi üzerinden yeni bir süreç inşa ediliyor. Öz değerlerle yeni bir gelenek kurmaya çalışıyor. Bugünkü tartışmalar, bugün değil gelecekte anlaşılacak, en azından gündem öyle gösteriyor.

Cumhuriyetin kurucu iradesi ve ideolojisi yaygın kanının aksine Kemalizm üzerinde toplanmaz. Bu bilinçli şekilde yapılan hedef saptırmaların bir örneğidir. Çünkü hedefe konmak için MUTLAKA bir ideolojiye ihtiyaç vardır. Devrimin yazınsal ideolojisi, KADRO dergisi ekibi tarafından icat edilmiş bir dizi okumadan ibaret geliyor. Oysa devrim, halkın mücadele ruhu ile birlikte inşa edilen 1919'dan itibaren başlayan bir sürecin sonudur. Evet askeri yönü olan bir devrimdir. Ordu,20.yüzyıl başında bir devrim yapmak istendiğinde başvurulmuş önemli, örgütlü bir bütündür. Bugün, ordu aracılığıyla devrim yapılamayacağını aklı olan herkes bilmektedir. Öte yandan, süre giden yıllar içerisinde halkın ulus kimliği inşa edilmeye çalışılmıştır.

İşte bugünkü bütün sorun da burada başlamaktadır. Türkiye, Cumhuriyettir. Her sözcüğün TDK karşılığından hareketle CHP tartışmalarına akıl yürütenler Cumhuriyet'in HALK bütünü tanımını görmezden gelebilmiştir.

Geçtiğimiz gün kürsüden Birgül Ayman Güler tarafından kullanılan ifadeler, kendisini "neo-faşizmin ideologu" yapacak seviyeye belki de seviyesizliğe kadar gelmiştir. Milliyet sözcüğünü, millet ile karıştırmakla kalmayıp TDK sözlüğüne göre ulus diye çevirenlerin genel okuma yapmaları sonucu evet karşınızdaki kişi Faşisttir.

Siyaset bilimi yazınının kavramların icat edildiği günden bugüne tartıştığı ve açıklamaya çalıştığı bu kavramlara bakışı ise objektif okuma yapıldığında karşınızdaki kişiyi Faşist olarak göstermez. Bir boş gösteren tarif edilmiştir. Ulus, bir boş gösterendir. Milliyetlerin "hiçbir şekil ve suretle birbirinden ayrılmadan" birbirine eklenmesi sonucu oluşan Ulus kavramı siyaset bilimi yazınında TDK sözlüğü ile değil, kavramların icat edildiği dilin aslıyla yürür.

Birgül Ayman Güler'in sözlerinde katılmadığımız yan en sonda kullandığı o sözlerdir. Bu topraklarda kimse kimseye karşı savunma hakkı kullanamaz. Savunma hakkı kullanmak, direnme ve zor kullanma hakkını otomatik olarak icat etmek demektir.

Açıklamalar ile ilgili basın açıklaması yapıp, kullandığı kavramlara açıklık getirmeye çalışsa da anlaşılan o ki lebden Çoruma ışık hızı ile giden Güruh bu sözleri de sulandırmayı başarmıştır. Birgül Ayman Güler Türkiye'nin önemli bir siyaset bilimcisidir. Ama hocanın göz ardı ettiği, o konuşmayı dinleyen herkesin siyaset bilimi doktoralı olduğunu zannetmesidir.

Yalnızca Türkiye'de değil tüm dünyada yaşayan halkların birbirine üstünlüğü yoktur, olamaz. İnsanlık bunu gerektirir. Bugün Uludere'de ölen yurttaşlar benim için ne kadar üst perdeden karşı koyup, her fırsatta akıbetini sorduğum bir durumsa, Hrant Dink'in katillerinin teslim edilememesi de o kadar karşı koyduğum ve ses çıkardığım bir durumdur. ÇGD baskısıyla alınan avukatlarla dayanışma,

önemli bir yurtseverlik örneğidir. LGBTT bireyler, kimliklerinden ötürü şiddet görüyor ve dışlanıyorsa bu benim karşı olmam için yeterli koşuldur.

Ulus bir boş gösterendir. Bu boş gösteren; içerisindeki tüm kimlik, etnisite, inanç yapılarını içselleştirerek yola çıkar. Hiçbir kimliğin, halkın, etnik grubun diğerine üstün olması düşünülemez bile. Bu ulus boş gösterinin de temel özelliğidir.

Kavramları kendi düşün dünyamızdan hareketle bilinçlendirdiğimizde, istediğimiz kişiyi faşist, istediğimizi bölücü, istediğimizi hümanist, istediğimizi sosyalist yapabilmekteyiz. Ve her seferinde kurucu düşünce yapısı üzerine saldırmaya yönelebilmekteyiz. Kurucu iradenin bizzat kendimiz olduğu hiçbir ideolojinin öncüllemeyeceği bir durum haline gelmiştir. Hiç kimse bu ülkede olmasaydı, bu ülkenin kimlerce, hangi düşünce yapısınca yürütülebileceğinin bir önemi var mıydı?

Sanırım, iğneyi biraz da kendimize batırmamız gerekiyor. Kendi **hayali cemaatlerimiz** (Anderson'a selam) bizi görmediğimiz yalnızca tasvir ettiğimiz düşünce dünyalarıyla savaşa zorluyor.

CHP'nin içerisinde farklı seslerin olması çok normal. Siyasal bir analist olarak daha fazla olması gerektiğini de söylüyorum. Çünkü parti içi demokrasi denilen sihirli üç kelime, farklılıkların bütünleştirici olduğu yerde vücut bulacaktır.

Bu partide Kemalistlerin, sosyal demokratların, sosyalistlerin, sol yelpazenin, laiklerin, inanca saygı duyarak onu siyasete malzeme etmeyen muhafazakarların, merkez sağın bir arada olabileceğine inananlardanım. Ancak bunun için, parti programı bir kez daha gözden geçirilmeli ve gençlik de iç çekişmelerle zaman kaybetmemeli diyenlerdenim.

Güçlü bir CHP, yalnızca CHP'lilerin değil, emekten yana saf tutanların, ezilenlerin ortak beklentisidir. Bunu gerçekleştirmemek içinse her türlü güç ittifakı kurulabilir. Sonuçta medyanın günümüz koşullarındaki varlık sebebi işte tam da budur(!)

Saygılarımla

İlker EKİCİ

ilker.ekici@politikadergisi.com

Yorumlar

CHP, Çok Geç Olmadan Kendine Gelmelidir!

İçeriği Yazan: Mehmet ÇAĞIRICI Zaman: Çar, 30/01/2013 - 16:25

Sevgili İlker,

Önce **peşinen** bir konuya dikkat çekmek isterim: Ben, Cumhuriyeti kuran ve Cumhuriyet devrimlerini gerçekleştiren CHP'nin ülkemizin geleceğinde de büyük söz sahibi olacağına ve ülkemizin yazgında büyük bir rol oynayacağına yürekten inanlardanım.

Şimdi gelelim bu makalenin yorumlanmasına.. Makalende CHP'deki **"yeni fikirlerden"** bahsediyorsun. Fakat bunların ne olduğundan bahsetmiyorsun! Nedir bu CHP'deki **"yeni fikirler"**?

CHP'nin şimdi anlaşılmadığını, ileride anlaşılabileceğini söylüyorsun. Bu ne zaman olacak? İş işten geçtikten sonra mı? Bilindiği gibi; artık son yıllarda emperyalistler ve yerli işbirlikçileri gericiler

tarafından ulusal birliğimize, baltayla odun kırar gibi, durmadan darbeler indirilmektedir. BOP Eş Başkanı olan Erdoğan'ın 10 senelik iktidar döneminde **"Bölücülük"** son derece **ivme kazanmıştır**.

Yazında CHP'nin **"Sosyal demokrasi üzerinden yeni bir süreç inşası içinde"** olduğunu söylüyorsun.

Sosyal demokrasi; ne dünyada ne de ülkemizde yenidir!

1869 yılında Almanya'da August Bebel ve Karl Liebknecht tarafından kurulan, gerçekten de ilk kuruluş döneminde **Marksist** ve **emek dostu** olan Alman Sosyal Demokrat İşçi Partisi, ne yazık ki 20. yy başında Alman emperyalist sermayesinin işbirlikçisi bir partiye dönüşmüştür. Çünkü Almanya'da Mercedes, Siemens, Bayer, Deutsche Bank vs. gibi dev tekелci şirketlere artık Almanya içi ulusal pazardaki sömürü yetmiyor; dünya pazarlarını talan etmek, büyük ihtiyaç haline gelmişti!

Avrupa'nın diğer ülkelerindeki emperyalist tekeller ve onların çıkarlarını savunan hükümetler de aynı şeyin peşindeydiler. Böylece emperyalistler dünya pazarlarını, en başında da petrolce zengin Osmanlı topraklarını paylaşmak için I. Dünya savaşını çıkardılar. Alman Sosyal Demokrat partisi bu savaşı **destekleyen** ve hatta **kışkırtan** partilerin **başında yer alıyordu!**

Ülkemizde de Sosyal Demokrasi yeni değildir. 1980 faşist askeri darbesinden sonra 1985 yılında Sosyaldemokrat Halkçı Parti (SHP) adında bir siyasi parti Erdal İnönü tarafından kuruldu. Liderliği önce Aydın Güven Gürkan, sonra İsmet İnönü, onun ölümünden sonra da Murat Karayalçın tarafından yapılan SHP, cuntanın kapattığı CHP'nin yerine kurulmuş bir "sosyal demokrat" parti idi. Bu parti de bugün senin **"Yeni"** dediğin fikirleri savunuyordu. Geçici bir süre için başarılı da oldu sayılır. Katıldığı seçimlerde, ortalama olarak bugün ki CHP'nin aldığı oylar kadar, yani % 24 civarında oy toplayan bu parti en büyük başarıyı 1989 Yerel seçimlerinde % 28,8 ile ulaştı. Haziran 1989'da SHP **Sosyalist Enternasyonal'e tam üye oldu**. Bugün bu mirası sonradan onun yerine yeniden kurulan **CHP** üstlenmiştir.

SHP'nin en büyük **marifeti**, bugün PKK'nın meclisteki bir uzantısı olarak işlev gören BDP 'in **siyasi okulu** olmasıdır. Çünkü bugünkü BDP 'in geçmişi HEP 'e (Halkın Emekçi Partisi'ne) dayanmaktadır. HEP 1989 Yerel Seçimlerine katılamıyordu. SHP, HEP 'in bazı politikacılarını bu yerel seçimlerinde Güneydoğu illerinde aday gösterdi ve onların belediyelere seçilmelerine ön ayak oldu.

1991 Seçimlerinde meclise seçilen SHP 'li Kürt kökenli milletvekilleri mecliste Kürtçe yemin etmeye kalkışmasıyla ve arkasından 1992 de Nevruz gösterisine olan tepki ile HEP 'liler SHP'den ayrılıp önce DEP 'i (Demokrasi Partisi), DEP te kapatılınca 1994 'te HADEP 'i (Halkın Demokrasi Partisi) kurdular. HADEP te 2003 te kapatılınca onun yerine de nihayet bugün ki BDP kuruldu. Bu partilerin hepsi Kürt milliyetçisi, PKK destekçisi partilerdi.

Sevgili İlker, **"Cumhuriyetin kurucu iradesi ve ideolojisi yaygın kanının aksine Kemalizm üzerinde toplanmaz. Bu bilinçli şekilde yapılan hedef saptırmaların bir örneğidir."** diyorsun. Neredeyse Kemalizm'i Cumhuriyet kuruculuğundan silip atacaksın. O da yetmiyor; Kemalizm'i savunmanın bir **"Saptırma"** olduğunu iddia edecek kadar ileri gidiyorsun. Bu savınla M. kemal Atatürk'ün Kurtuluş mücadelesindeki rolünü ve Cumhuriyet devrimlerindeki öncülüğünü nerdeyse **inkâr** ediyorsun. Bu konuda ne yazık ki çok yanılıyorsun!

Sevgili İlker, Cumhuriyet tarihimize ilgili yaptığın diğer bir **yanlışlık** ise ülkemizin emperyalist işgalden **"Kurtuluş Mücadelesi"** ile ülkemizi gerilikten kurtaran **"Cumhuriyet devrimlerini"** birbirleriyle **karıştırmandır!**

Evet, tarihte bu iki ayrı süreç iç içe yaşanmıştır; fakat önce Kuvayı Milliye, M. Kemal liderliğinde vatan topraklarını yabancı emperyalist işgalden kurtarmış; daha sonra yeni bir Cumhuriyet devleti kurularak, toplum devrimlerle dönüştürölüp modernleştirilmiştir.

Bu süreçlerde ordumuzun en büyük rolü "Kurtuluş" Savaşında olmuştur. Yani Ordumuz, devrim yapmamıştır; o sadece M. Kemal liderliğinde halkımızın ve ulusumuzun yaptığı devrimlere **"BEKÇİLİK"** yapmıştır.

Çünkü **devrimi**, bir siyasi lider ve partinin öncülüğünde **sadece halk yapar, ulus yapar!** Devrim; köklü siyasi, ekonomik, sosyal ve hukuki önlemlerle bir toplumun yapısını ve toplumsal yaşamını **kökten değiştirme** sürecidir.

1. "**KURTULUŞ SAVAŞI**" nda M. Kemal önderliğinde elde edilen askeri zaferler; İnönü Savaşları, Sakarya Savaşı ve Büyük Afyonkarahisar taarruzudur!
2. Daha sonra yine milli güçlerin M. Kemal Atatürk öncülüğünde gerçekleştirdiği **DEVİRİM** süreci ise aşağıdaki toplumsal alanlardaki alınan köklü önlemlerle gerçekleştirilmiştir:

a) **Siyasi** alandaki devrimci önlemler;

- 1 Kasım 1922 tarihinde **Saltanatın kaldırılması**,
- 13 Ekim 1923 tarihinde **Ankara'nın başkent olması**,
- 29 Ekim 1923 **Cumhuriyetin ilanı**,
- 3 Mart 1924 tarihinde **Halifeliğin kaldırılması**,
- **Çok partili rejim denemeleri** (1924 Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası, 1930 Serbest Cumhuriyet Fırkası),
- **Kadınların seçme ve seçilme hakkının tanınması** (1930 belediye, 1933 muhtarlık, 1934 meclis)

Siyasi alanda gerçekleştirilen devrimlerle Uluslaşma süreci hızlanmış ve Cumhuriyetin ilanıyla da **devlet ile birey arasındaki ilişki** artık, dini esaslara dayanan "Ümmetçilik" yerine "**Milli Kimlik**" ve eşit vatandaşlık esası yer almıştır.

b) **Sosyal** alandaki devrimci önlemler;

- Şapka ve Kıyafet İnkılâbı (25 Kasım 1925),
- Lâkap ve Unvanların Kaldırılarak yerine Soyadı Kanunun uygulanması (1934),
- Takvim, saat ve ölçü birimlerinde değişiklik,
- Tekke, zaviye ve türbelerin kapatılması

c) **Eğitim ve Kültür** alanındaki devrimci önlemler;

- Medreselerin kapatılarak (Tevhidi tedrisat kanunu ile Öğretimin birleştirilmesi; 3 Mart 1924)
- Eğitim millîleştirilerek, ulusal okullar açıldı.
- Harf devrimi, Dil ve Tarih ile birlikte Dil devrimi ve Üniversite reform uygulamaları

d) **Ekonomi** alanındaki devrimci önlemler

- İzmir İktisat Kongresi ile alınan kararlara;
- Yeni vergi sistemi
- Köylülere teşvik tedbirleri
- Örnek çiftliklerin kurulması (Atatürk Orman Çiftliği)
- Tarım Kredi Kooperatiflerinin kurulması, Sanayi Teşvik Kanunu, Toprak Reformu (1929)
- ve II. Kalkınma Planlarının yapılıp uygulanması,
- Yüksek Ziraat Enstitüsü'nün kurulması,
- Ticaret ve Sanayi Odalarının açılması

e) Hukuk alanındaki inkılaplar

- Teşkilât-ı Esasîye Kanunu (1921, Cumhuriyetin ilk anayasası)
- Anayasanın kabulü (1924, Cumhuriyetimizin 2. anayasası)
- Şer'iyye mahkemelerinin kapatılması (1924, Ceza Kanunlarında Şeriat hükümlerin artık uygulanmaması)
- Mecellenin kaldırılması (1926)
- Türk Kanunu Medeni Kanun ile tek eş evliliğin resmileşmesi
- Yeni Türk Ceza Kanunun 1926 yürürlüğe girmesi

Sayın Birgül Ayman Güler'in ifadesi ile ilgili konuya gelince...

Sorun öyle basitçe DTK sözlüğü ile açıklanabilecek veya açıklanamayacağı iddia edecek kadar basit değildir.

Kavramlar düşünce araçlarıdır. Biz insanlar ancak onların yardımıyla birbirimize düşüncelerimizi ve dertlerimizi anlatabiliriz. Onlarda yapılacak yanlışlıklar veya farklı tanımlamalar ister istemez insanlar arasında yanlış algılamalara ve anlaşılmalara neden olacaktır. Buna meydan vermemek için o nedenle ilk önce kavramların anlamında ve tanımında anlaşılmamız gerekmektedir.

Millet sözcüğü ile Milliyet sözcüğü elbette aynı değildir; fakat birbirleriyle doğrudan ilintilidir. Millet yeni Türkçede TDK sözlüğüne göre "Ulus"; "Milliyet" ise "Ulusal Bilinç" veya "Ulusçuluk" tur. Yani Millet sözcüğü bir topluluğun fiziki olarak ifadesi iken, Milliyet ise millet denen bu maddi topluluğu kapsayan düşünce akımıdır.

Sayın Birgül Ayman Güler'in dil bilgisi bakımından yanlışlığı, o ifadesinde "Türk ulusu" ile "Kürt Milliyetini" kıyaslayarak genel anlamda bir ulus ile bir başka ulusalcılığı karşı karşıya koymasındadır. Burada bir semantik, yani bu kavramların taşıdığı anlamların farklılığı bakımından küçük bir yanlışlık var. Çünkü bu kıyaslama Ulus nesnesi ile bir diğer ulus nesnesi bağlamındaki bir düşünce akımının, (Milliyet=Ulusalcılık) kıyaslamasıdır. Yani bir maddi nesne ile bir manevi fikir arasındaki kıyaslamadır. Bir benzetme yapmaya çalışırsak; "Elma"nın bizzat kendisi ile "Armut yeme arzusunun" kıyaslanması gibi diyebiliriz. Ancak bu tartışmada öne çıkarılması gereken bu kıyaslamasının dilbilgisi bağlamında olan yanlışlığı değil, siyasi bakımdan taşıdığı söylemdir. Bu konudaki siyasi düşüncelerimi ben, bu portalda "**Esas Olan Ulusal Birliğimizdir!**" başlıklı yazımda ifade etmeye çalıştım.

Son sözlerim parti içi demokrasi ile ilgili..

Bir partide tartışmalarda çeşitli fikirlerin olması normaldir ve hatta yaratıcı ve devrimci bir parti için böyle bir fikir çeşitliliği zorunlu bir ihtiyaçtır. Böyle bir ihtiyaç parti içi demokrasinin gereğidir.

Ancak bu fikir farklılıkları **temel ilkelere değil**, o ilkeler bazında ve çerçevesi içindeki uygulamalarda olur! Çünkü bir partinin temel ilkeleri üzerine inşa edilmiş ideolojisi ve programı, o partinin **karakteridir**. Bir partinin kendi ideolojisine, programına ve karakterine ters düşen söylem ve eylemde bulunması, o parti için yapıcı değil yıkıcıdır! Demokrasi; yıkıcı değil, yapıcıdır! Günümüzde, yanlış anlaşılmış bir parti içi demokrasi adına CHP'nin zayıflatılması da zaten sadece CHP'ye özgü bir özelliktir.

Saygılar.

cevap.

İçeriği Yazan: İlker EKİCİ Zaman: Çar, 30/01/2013 - 18:53

Öncelikle okuduğunuz için teşekkür ederim. İkinci olarak, yazdığımın daha fazla yazmanız için teşekkür ederim :) Bazı konulara açıklama getirmek de fayda var.

Kemalizm'i suçlu ilan etmek benim, belki de **en son yapmayı düşündüklerimden de sonra gelecek** bir durumdur. İdeolojinin doktriner kısmına KADRO üzerinden eleştiri yaptım, bunda anlaşılmamışız. Kurtuluş Savaşı olmadan, hatta Jön Türk ve İttihat Terakki çözümlemesi yapılmadan ve Mustafa Kemal Atatürk'ün "asker siyasete karışmamalıdır" diyerek, İTC ile arayı açmasını görmeden, ideolojinin meşruiyeti olmazdı, o yüzden vurgulamalı olarak 1919 dan itibaren başlatmayı doğru bulurum. burada da Kuva-i Milliye ruhunu bütünleştirerek, topyekun kuruluş ruhunu selamlarım.

Chp'deki yeni fikirleri yazmadığımı ünlem koyarak eleştirmişsiniz, veya ben öyle anladım, halk, emek ve işçi, toplumsal duyarlılık üzerinden yeni fikirleri yeni söylemleri geliştirdiğini söyleyeyim kafa da karışıklık kalmasın.

Sosyal demokrasi yenidir diye bir iddiam olmadı, yeni sözcüğünü geçmiş değerlere bağlı kalarak yeni fikirler üretmeye yönelik bir parti olarak kullandım. Kemalizm, sosyal demokrasi ile karşılaştırılacak bir ideoloji değildir. haliyle birbirine muadil olarak da kullanılamaz. Öz'e uygun bir ideoloji ve dünya görüşünün evrensel temelli bir ideoloji ile gayet iyi şekilde yürüyebileceğine inanıyorum.

Yazdığım yerde bir yanlışlık yok. Yanlış yorumlama var. Bir de bu kadar devrimleri bana yazmanız cidden iyi durmuyor. Bilmiyormuşum gibi ders kitabından alıntılar gibi yazmak, benim pek tasvip ettiğim bir tavır değil.

Birgül Hoca'nın sözlerini Siyaset bilimi eğitimi almış birisi olarak yorumluyorum, bu konuda da kitle ile farklı düşünmem çok normal.

Sonuç olarak, vakit ayırıp okuduğunuz ve yorumlarınızı, görüşlerinizi yazdığınız için teşekkür ederim.

- [Bilim/Kuramsal](#) [2]
- [Güncel](#) [3]
- [İç Siyasa](#) [4]
- [Toplumsal](#) [5]

Kaynak URL (05/05/2024 - 14:50 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/chp-ve-ulus-bos-gostereni>

Bağlantılar:

- [1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/ilker-ekici>
[2] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/bilimkuramsal>
[3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>
[4] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>
[5] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>